

Sám s dálkou

Jakub Smolík

Sám s dálkou, sám s dálkou, sám si užívám

svět zvláštní, svět zvláštní, v sobě ukrývám

A tak dál se vést jen touhou svou
a to začíná rej
když se dálkou cest, Čopry rozeřvou
a srdce z chromu žhnou

Sám básník, sám básník, sílu touhy zná
sám básník, sám básník, víru rozdává

i já dal se nést jen vírou svou
a to se klidně směj
to že s dálkou tou projdu proměnou
i tohle cíle jsou

Sám s dálkou, sám s dálkou, sám si užívám
svět zvláštní, svět zvláštní, v sobě ukrývám

Když ráno vyrážím, tak mi to láska přej
Vždyť tím mě neztrácíš, jen tu svobodu, mi dej
jsou světy pro blázný, co chlapi zkoušet chtěj
cestou bez nesnází jedu dál

Jsou zvláštní, jsou zvláštní, sny, co ukrývám
je zvláštní, je zvláštní, když je prožívám

a tak dál se vést jen touhou svou
a to začíná réj
když se dálkou cest, Čopry rozeřvou
a srdce z chromu žhnou

Sám zvláštní, sám zvláštní, svět si užívám

svět zvláštní, svět zvláštní, V sobě ukrývám

Cesty rád si užívám,
sny co právě prožívám
zpátky se nikdy nedívám